

Bon Boys F12 dupe van opmars F4

BSC Unisson F4 - Bon Boys F12, eindstand 3-2 (2-1)

24-04-15

Voor de winterstop werd er slechts 1 keer gescoord. Na de winterstop ging het een stuk beter, er werd regelmatig een doelpuntje gemaakt, de wedstrijden gingen met minder grote cijfers verloren en langzamerhand werd er toegewerkt naar de wedstrijd van vandaag, 25 april 2015, tegen onze bondgenoot onderin de poule met eveneens 0 punten. Zou het er dan toch een keer van komen, 1 of zelfs 3 punten pakken? Een ding was zeker, de F4 was er helemaal klaar voor. Sep en Tycho hadden al een aantal weken meegetraind met de F3 zodat ze super goed voorbereid waren op deze ware clash.

We begonnen erg sterk, waren voornamelijk op de helft van de tegenstander te vinden, maar het doel werd helaas niet gevonden. Bon Boys kwam 1 keer, met een gelukje, voor onze goal en scoorde prompt tegen de verhouding in de 0-1. Dan denk je heel even, daar gaan we weer, maar gelukkig lieten de spelers hun hoofd niet hangen en gingen op zoek naar de gelijkmaker. Na een goede uittrap van een goed keepende Ingmar kon Sep met een mooie solo alleen voor de keeper komen én scoren!! De verdiende 1-1 werd met veel gejuich begroet. Meteen werd de 2-1 gezocht. Het spel ging veel heen en weer en dankzij het goede verdedigen van Bernd, onze gastspeler van de F3, hielden we het achterin goed dicht. Ook ons trainingslid Jasper, een gewilde invaller bij de F4 om zijn fanatieke verdedigerstijl, heeft heel wat ballen opgeruimd. En toen kwam het grote moment. Na een mooie ingooi van Joep konden Tycho en Sep weer richting keeper. Sep schoot maar de keeper kon de bal tegen houden. Een goed oplettende Lauri, ook geleend van de F3, schoot de bal genadeloos hard in, 2-1! De F4 stond voor het eerst in hun bestaan voor! Zo gingen we de rust in.

Ook na de rust, meestal een wat mindere helft omdat dan de concentratie langzamerhand verdwijnt, bleven we goed spelen. Wel werd het erg spannend achterin. Maar een goed keepende Brent kon heel lang stand houden. Toch viel 10 minuten voor tijd de gelijkmaker, 2-2. Jammer maar toch een punt waard zou je denken. Maar als je eenmaal hebt geroken aan de overwinning wil je meer dan 1 punt. Dus er werd weer fanatiek aangevallen. 5 minuten voor tijd, kon na goed samenwerken van de 3 linies, Sep de bal weer voor zijn goede been leggen en SCOREN, 3-2!! We stonden weer voor. En toen werd het pas echt spannend. Met z'n allen, als een echt team hebben ze de voorsprong verdedigt. Het publiek moedigde goed aan en mede door de goede aanwijzingen van de nestor van het jeugdvoetbal, Herman Vosseveld, kregen ze vleugels. De voorsprong bleef tot het eindsignaal. 3-2, een geweldige uitslag die terecht groots gevierd werd.

Tekst: Heleen Klein Poelhuis